

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5909/99

כבוד השופט א' מצא
כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופט א' א' לוי

בפני:

המערער: חאלד עבאס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בת.פ.

473/98, מיום 12.7.1999

שניתן על ידי כבוד הנשיא יהודה אברמוביץ,
והשופטים: חיים גלפז, ניסים ממן

תאריך הישיבה: ג' בתשרי התשס"ב (20.09.01)

בשם המערער: עו"ד משה שרמן

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

בשנת 1980 נדקר למוות דודו של המערער, ובעקבות כך הורשע אחד - באסם ג'דעון, בהריגתו. אחדים מבני משפחתו של המערער סברו כי הרוצח האמיתי הוא אחר, כרים דניאל, ולאחר 18 שנים החליט המערער לנקום את מות דודו על ידי המתתו של דניאל.

בתאריך 10.5.98 הצטייד המערער באקדח וארב לקורבנו ליד ביתו. בשעת לילה מאוחרת, כשדניאל הגיע לביתו, הלך המערער לקראתו וירה לעברו 8 כדורים, אשר שלושה מהם פגעו בו וגרמו למוותו.

כתב האישום אשר הוגש לבית המשפט המחוזי, ייחס למערער עבירת רצח וכן עבירות בנשק, אך לאחר שמיעתם של מספר מעדי תביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו הומרה עבירת הרצח לעבירת הריגה, והמשיבה עתרה לעונש מאסר שלא יעלה על 20 שנים, בעוד שההגנה היתה רשאית לטעון לעונש מאסר קל יותר, ובלבד שלא יפחת מ-15 שנים.

בית המשפט המחוזי גזר למערער 18 שנות מאסר בפועל ושנתיים מאסר על-תנאי, תוך שהוא מנמק זאת בכך, שלהמתתו של הקורבן קדמו תכנון והכנה מדוקדקים. מעיניו של בית המשפט לא נעלמו נסיבותיו האישיות של המערער (נשוי ואב ל-4 ילדים), אך הוא סבר כי בדרך הענישה יש לתת ביטוי לערך קדושת החיים.

הערעור שבפנינו הופנה כנגד העונש, ונבהיר כי מלכתחילה דעתנו היתה שהעונש הולם את חומרתן של העבירות, ויש בו מענה לצורך להרתיע את אלה הממיתים אחר כדי להגיב על מעשה עוולה שבוצע כלפי בני-משפחתם. זאת ועוד, העונש שהושת על המערער אינו חורג ממסגרת הענישה עליה המליצו באי-כוחם של הצדדים מכוח הסכם הטיעון. חרף כל אלה החלטנו ללכת לקראת המערער, ואנו עושים זאת לנוכח אסון נוסף שפקד אותו לאחר שניתן גזר הדין בעניינו. כוונת הדברים לכך, שמפיהם של באי-כוח הצדדים למדנו כי בנו בן ה-9 של המערער נחטף, ככל הנראה על ידי בני משפחתו של כרים דניאל המנוח, ולאחר מספר שבועות נמצאה גופתו של הבן מוטלת ללא רוח חיים.

בין אם יתאמת החשד שמותו של הבן נגרם בעטיה של נקמת דם ובין אם לאו, נראה כי אסון מסוג זה היה עשוי להניע את בית המשפט המחוזי להקל בעונש שהשית של המערער, ומשהדבר נבצר מהערכאה הראשונה, אנו מחליטים לקבל את הערעור ולהעמיד את עונש המאסר בפועל בו ישא המערער על 15 שנים. עונש המאסר על תנאי אשר גזר בית המשפט המחוזי - ישאר על כנו.

ניתן היום, ג' בתשרי תשס"א (20.9.01).

העתק מתאים למקור O03.99059090 /אז
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה טרם פרסומו
בקובץ פסקי הדין של בית המשפט העליון בישראל.

שמריהו כהן - מזכיר ראשי

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444